

Mustafa Kemal Farkı I Bölüm

– Sami Biber · 27 Ağustos 2019

18 Ocak 1919 Da Paris'te I. Dünya Savaşını sona erdirecek barışın esaslarını görüşmek üzere büyük devletler toplanmışlardı. Paris Barış Konferansı denen bu konferansa 6 Nisan 1917 de resmen İtilaf Devletleri yanında savaşa girmiş olan ABD de de katıldı. ABD Başkanı Wilson'un elinde 14 Maddelik bir barış(!) paketi vardı.

Bu barış paketi kısa ve öz olarak şunları söylüyordu:

- A) Yenilen devletler yenilen devletlerden toprak almayacaklar
- B) Yenilen devletler yenilen devletlerden savaş tazminatı da almayacaklar
- C) Dünyada kalıcı bir barışın sağlanması için milletler arası bir teşkilat kurulacak.

Bu maddeler içinde 12. Madde ise doğrudan doğruya Osmanlı Devleti ile ilgili olup şöyle diyordu:

Bugünkü Osmanlı İmparatorluğu'nun Türk kısmına güvenli bir hükümlanlık sağlanmalıdır, fakat hâlen Türk idaresindeki diğer milletleri tereddüt edilmez bir hayat güvenliğiyle mutlak dokunulmaz bir özerk gelişme fırsatı tanınmalıdır. Ayrıca Boğazlar(İstanbul ve Çanakkale Boğazları) uluslararası güvencelerle gemilerin özgürce geçişine ve uluslararası ticarete sürekli açık tutulmalıdır."

Wilson'un yaptığı aslında I. Dünya savaşından sonra dünya üzerinde herhangi bir devletin (Tabii ki özellikle İngiltere'nin) süper güç olarak ortaya çıkmasını engellemekti.

Wilson ilkeleri veya prensipleri denen bu on dört madde başta İngiltere olmak üzere savaşın galip devletlerinin elbette hiç hoşuna gitmedi ama ABD ye " Sen kimsin oolum. Ne hakla bizim dört yıllık emeğimizi bir anda heba etmeye kalkıyorsun? Seni sallamıyoruz." Diyemezlerdi. Demesine diyemezlerdi ama olduğu gibi " Sen nasıl dersin öyle olsun" da diyemezlerdi. Peki ne derlerdi? Ya da ne dediler? Anlatayım...

Dediler ki " Çok güzel düşünmüşsün sayın Wilson ama şimdi yenilen devletler, mesela Osmanlı Devleti bünyesinde yaşayan bir sürü millet var. Bu insanlar ne olacak? Kendi imkanlarıyla bağımsız devletler olamaz bunlar. O halde bunlara kol kanat gerelim. Bağımsız devletler olabilmeleri konusunda yardımcı olalım. Kendi kanatlarıyla uçmaya başlayabileceklerini gördüğümüz anda da serbest bırakalım"

Böylece işgalin adını mandaya çevirerek Wilson'a bunu yutturdular.

Savaş tazminatı meselesini de " Savaş tazminatı almayalım ama kabul buyurursunuz ki bir tamirat parası

almak da gerekir yani." Diyerek sulandırdılar ve savaş tazminatının sadece adı değişerek tazminat parası oldu.

Bizi en çok ilgilendiren madde neydi? 12. Madde...

Wilson İlkeleri Osmanlı Devletinde duyulduğu andan itibaren Türkler de azınlıklar da bayram etmeye başladılar.

Türk aydınları bayram ediyorlardı çünkü Osmanlı Devleti'nin Türk kesimlerine bağımsızlık hakkı tanınacaktı (!) Yani bugün Türkiye olarak elimizde olan topraklar (Hatta daha fazlası) bize kalacaktı(!) Bundan iyisi Şam'da kayısıydı.

Azınlıklar (Özellikle Ermeniler ve Rumlar) bayram ediyordu zira Osmanlı hakimiyetinde yaşayan diğer unsurlar için özerklikten bahsediliyordu ki eğer bu sağlanırsa bağımsız devlet olmak çok da uzak değildi.

Boğazların tüm devletlere açık olması ise nedense ne Türklerin ne de azınlıkların umurunda değildi.

Başta İngiltere olmak üzere savaşın galip devletleri Wilson'u şişirip ona kendi isteklerini çeşitli yollardan sokuşturmak için adama bir de sıfat uydurdular : Mesih Wilson...

Evet, ABD başkanı Wilson artık Mesih olmuştu ve işin ilginç sade Hristiyanlar değil Müslümanlar bile onu Mesih olarak görmeye başlamışlardı. Nitekim Osmanlı ülkesinde 4 Aralık 1918 Tarihinde Wilson Prensipleri Cemiyeti adında bir dernek kurulmuştu.

Wilson Prensipleri Cemiyetinin kurucuları şunlardı: Halide Edip(Adivar), Yunus Nadi, Refik Halit(Karay), Celal Nuri, Ali Kemal, Necmeddin Sadık, Mahmut Sadık, Ahmet Emin(Yalman) Celalettin Muhtar, Hüseyin Avni Bey..Dönemin gazetelerinden Söz ve Serbesti Gazetesi dışındakiler bu cemiyeti desteklemişlerdi ve dahası ileride de göreceğimiz gibi Mustafa Kemal'in yakın silah arkadaşları olan Rauf Bey (Orbay) ve Refet Bey (Bele) dahi Amerikan mandası altında yaşamanın içinde bulunulan şartlarda en doğru karar olduğunu düşünüyorlardı.

Ülkeyi bir anda Wilson Prensipleri heyecanı sarmıştı. Pek çok devlet dairesine üzerinde " Yaşasın Wilson Prensipleri " Yazan pankartlar asılıyordu ve hatta Halide Edip 23 Mayıs 1919 da İstanbul'da düzenlediği İzmir'in işgalini protesto mitinginde üzerinde " Wilson prensiplerinin 12. Maddesi " yazan bir bez parçasının bulunduğu kürsüden seslenmişti millete ve şöyle başlamıştı meşhur mitingine:

"Kardeşlerim, evlatlarım! Ruhu göklerde olan yedi yüz senelik şanlı tarihimiz bu minarelerden bugün, Osmanlı tarihinin faciasını seyrediyor. Bu muazzam, bu tarihi meydanda, zafer alayları tertip eden ecdadımızın ruhu bizi seyrediyor. Dünyaların öbür ucuna at süren namağlup erlerin evlatları önünde baş

eğiyor ve yemin ediyorum: Ben, Müslüman tarihinin bedbaht bir kızayım. Bugün de dünkü kadar kahraman ve talihsiz Türk milletinin anasıyım. Millet namına. ecdadımızın bizi seyreden ruhlarına yemin ediyorum. Bugün, kolları kesilmiş olan Türk'ün kalbi, eski cesaret ve şcaatini kaybetmemiştir. Yemin ediyorum ki, Osmanlı sancağına, tarihine hıyanet etmeyeceğim."

Peki Halide Edip acaba Wilson'un Paris Konferansına cebinde yukarıdaki2. Resimde orijinalini 3. Resimde açıklamalı halini gördüğünüz haritayla geldiğini bilseydi?

Hem Osmanlı tarihine ve sancağına ihanet etmeyeceğine yemin etmek hem de o şanlı ataların bir torunu olarak kurtuluşu Amerikan mandasına görmek nasıl bir şeydi onun üzerinde şimdilik durmayacağım. Zira mandanın ne olduğu konusunda bile Wilson Prensipleri Cemiyeti üyeleri arasında tam bir görüş birliği yoktu.

Evet, aslında Mustafa Kemal farkını anlatacaktım ama konu o kadar geniş ki dalınca uzadı da uzadı, asıl mevzuya geledim.

Bu manda meselesine Mustafa Kemal ne diyordu peki?

Onun ne dediğini doğrudan doğruya Nutuktan yazacağım, Sivas Kongresinde yapılan konuşmalardan yazacağım ama şimdilik özetin de özeti olarak şu kadarını yazayım. O " Ya İstiklal ya ölüm" Diyordu.

İşte bu karardır ki 26 Ağustos 1071 de Türk vatani yaptığımız Anadolu'nun 26 Ağustos-30 Ağustos 1922 Zaferiyle ebediyen Türk vatani olarak kalmasını sağlamıştır.

26 AĞUSTOS 1071 MALAZGİRT ZAFERİMİZ DE 26-30 AĞUSTOS 1922 BÜYÜK TAARRUZ VE BAŞKUMANDANLIK MEYDAN SAVAŞI ZAFERİMİZ DE TÜRK MİLLETİNE KUTLU OLSUN.

Devam edecek

RESİMLER:

- 1- ABD Başkanı Wilson
- 2- Wilson'un Paris Barış Konferansına gelirken cebinde taşıdığı haritanın orijinali
- 3-O haritanın açıklaması...
- 4- Wilson İlkeleri Avrupa'da böyle karikatürize edilmişti
- 5-Türk askerlerinin elinde " Wilson Prensipleri " Yazan pamkart
- 6- 1919 Yılında Erzincan Hükümet konağında Fransızca yazılı "Yaşasın Wilson Prensiplerinin 12. Maddesi" Yazısı
- 7- Halide Edip'in 23 Mayıs 1919 da İstanbul- Sultanahmet Mitingi ve kürsüdeki " Wilson Prensipleri 12.

Madde " Yazısı.